

Çayımın Buğusuna Hayalin Karışırken

– İbrahim Kilik · 18 Ağustos 2010

Bir Bardak Çayın buğusunda ve nefasetinde yadıma düşeceğin hiç aklıma gelmezdi. Billûr bakışlı bardağı dudaklarıma götürürken yükselen çay buğusunun ardında anılarım canlandı. Demliğin ve çaydanlığın ünsiyetini kıskanmadım desem yalan olur. Onlar böyle senli benli aynı ateşte söyleşirken,biz ayrı mekanlarda nefes alıp veriyoruz. İşte bu yüzden hüznümü çayıma katık edip yudumluyorum... Çayımın deminde ve anılar harmanında biraz da senin usareni soluyorum. O an bulunduğum mekan güzelleşiyor.

Çoğunlukla çay mevsiminde açan gül oluyorsun. Gülle harmanlanmış adınla ve edanla canlanıyorsun hayallerimde. Düşlerimi süslüyorsun her halinle. Sana gönülden selâmlar yolluyorum her seher sabah rüzgârıyla. Rüzgâr selâmımı can u gönülden emanetine alıyor. Yelyepelek iklimine doğru yola çıkıyor. Aleykümselam diyen sesinin taze ıtrını duyuyorum yüreğimde. Cümle hüznüm kayboluyor. Ve sırf sana dair düşler görebiliyorum diye seviyorum çayı, çay içmeyi.

Bir gün ansızın çık gel, sana itinayla bir çay demleyeyim. Çayın yükselen buğusuna karışan güzellik harmanında, narin parmaklarını seyretmenin lütfuna ereyim. Sen zarafetle çayını yudumlarken, an, mekan güzellik solusun; ben nefes nefes ciğerlerime seni çekeyim. İtrından dönen başımı dizlerinde dinlendireyim. Tebessümün ilaç olsun hüznüme, dem çay mevsimi, nefesine karıştırayım nefesimi...

Şayet gelmezsen bir selâm gönder sabah rüzgârıyla erguvanlar açsın içimde. Selâmın çay mevsimine güzellik katsın. Bir şiir yazayım dizelerde güzelliğinle çay kaynaşsın. Hayallerim dorukları karlı dağlar aşsın sana ulaşsın. Sen benim çay mevsimimde açan eşsiz gülsün. Bu hayal mevsimi ömrümce sürsün yeter. Mihracem, ecem ne zaman düşlerimden çıkıp gelecek ve gerçeğim olacaksın...

Uzarlarda olsan da çayımın demine hayalinin ıtrı karışır. Doldurduğum her bardak çay sen olmayınca mahzunlaşır. Buğusuna hayalin karışan çayı, mahzun mahzun yudumlarım. Dem olur çay güzeli olursun, an gelir erişilmez ece. Her gece seni rüyalarımında görebilmek umuduyla yumarım gözlerimi; ama rüyalarımaya bile uğramazsın. İşte böyle çay mevsiminde açan gül, sen zamana göklerden armağansın. Yokluğunda düşlerimde açarsın. Çayımda buğu, gönlümde kuğu misali hayalin; hayalinin üstüne titrerim,incitmekten korkarım... Sen hasret ikliminde boy verirken, çayımı hayalinle yudumlarım...
Ankara,18.08.2010 İ.K